

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Veaceslav Nemerenco în numele inculpatului împotriva sentinței Judecătorei Glodeni din 17 decembrie 2013 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2014, pe cauza penală în privința lui:

Dragot Adrian Vladimir, născut la 21 martie 1991, originar și domiciliat în s. Hîjdieni, r-nul Glodeni;

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 12.03.2013– 17.12.2013;

instanța de apel: 17.01.2014- 26.02.2014;

instanța de recurs: 15.05.2014 - 11.06.2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Glodeni din 17 decembrie 2013 Dragot Adrian a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă și dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Munteanu Valentina prejudiciul material în sumă de 6000 (șase mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Dragot Adrian în noaptea spre 15 septembrie 2012, în jurul orei 01.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, 1-a atacat pe Munteanu Valentin, aplicându-i vătămări corporale medii nepericuloase pentru viață, constatate prin raportul de expertiză medico-legală nr. 145 din 27.11.2012 și i-a sustras în mod deschis un telefon mobil de model "Nokia 7230" în sumă de 800 lei, cauzându-i astfel o daună materială considerabilă.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Nemerenco Veaceslav în numele inculpatului a depus apel, solicitând casarea acesteia în latura pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care la stabilirea pedepsei să fie aplicate prevederile art. 78 și 90 Cod penal, adică minimul sancțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, cu executarea condiționată a pedepsei penale, pe motivul

prezenței circumstanțelor ce atenuează răspunderea penală în raport cu lipsa celor agravante. Astfel în calitate de circumstanțe atenuante fiind: atragerea pentru prima dată la răspunderea penală, recunoașterea vinei, căința sinceră și restituirea benevolă a obiectului sustras.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2014, a fost respins apelul declarat, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, deși instanța a reținut în acțiunile inculpatului elementele tâlhăriei, punând la baza sentinței pronunțate probele administrate la faza urmăririi penale, care cert denotă, că în scopul sustragerii telefonului mobil el a aplicat în privința victimei Munteanu Valentin violență periculoasă pentru viață, manifestată prin cauzarea vătămarilor corporale medii, fapt constatat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 145 "D" din 27.11.2012, aceasta a dat o apreciere incorectă aspectelor de drept, dispunând neîntemeiat reîncadrarea acțiunilor criminale a acestuia de la art. 188 alin. (2) lit. f) la art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Colegiul penal a menționat că, fapta prejudiciabilă comisă de inculpat a fost confirmată prin declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, a martorilor Nichifor Nicu și Cucereanu Ion, a materialelor administrate pe cauză și anume plîngerea părții vătămate, procesul-verbal de ridicare a telefonului mobil, procesul-verbal de cercetare la fața locului, procesului-verbal de ridicare a cartelei SIM, raportul de expertiză medico-legală a părții vătămate.

Totodată, instanța de apel a menționat și raportul de expertiză psihiatrică nr. 247a - 2013 din 11.07.2013, prin care Munteanu Valentin suferă de retard mental sever, care-1 lipsește total de exercițiu, nu poate să înțeleagă și să dirijeze acțiunile sale, avînd nevoie de tutelă (f.d.35). Prin hotărîrea Judecătoriei Glodeni din 05.09.2013, Munteanu V. a fost recunoscut incapabil, obligîndu-se Primăria Glodeni de ai institui tutelă (f.d.36).

În aprecierea declarațiilor părții vătămate, Colegiul a ținut să precizeze, că deși incapacitatea victimei a fost stabilită după cazul dat, această împrejurare nu-i reduce gravitatea retardului mental de care el suferă, chiar dacă acesta a fost constatat mai tîrziu. Respectiv, în situația în care declarațiile victimei coroborează cu declarațiile celorlalte persoane audiate pe caz, inclusiv și cu mărturiile depuse de inculpat, prin care el a recunoscut, că a luat telefonul după aplicarea violenței, chiar dacă neagă aplicarea acesteia în legătură cu deposedarea victimei de bunul său, micile divergențe apărute în aceste declarații, fiind nerelevante, nu pot fi apreciate drept probe ce l-ar îndreptăți pe inculpat.

Instanța de apel a ținut cont de caracterul vătămarilor corporale depistate la partea vătămată, acestea fiind de categoria celor medii, a considerat posibil că acțiunile inculpatului se încadrează pe deplin la componența de tâlhărie, reținută de

către partea acuzării prin învinuirea formulată în rechizitoriu și nu la componente de jaf, precum instanța 1-a condamnat pe Dragot Adrian.

În ce privește apelul declarat de avocat în partea ce ține de atenuarea pedepsei penale, prin aplicarea dispozițiilor art. art. 78 și 90 Cod penal, Colegiul a ținut să menționeze, că prin eroarea de drept admisă de către instanța de fond, acesta deja a beneficiat de o pedeapsă mai redusă decât cea minimală, stabilită de sancțiunea art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, fapt ce denotă netemeinicia solicitării privind reducerea pedepsei penale la limita minimă a sancțiunii art. 187 alin. (2) Cod penal. Cît privește solicitarea privind aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, Colegiul a menționat, că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale instanța de fond a ținut cont de gravitatea faptei prejudiciabile reținută în acțiunile inculpatului, precum și prezența în cauză a prejudiciului material nerecuperat.

Referitor la celelalte circumstanțe atenuante a cauzei cum sunt vârsta tînă, lipsa antecedentelor, recunoașterea vinovăției și căința sinceră, lipsa pretențiilor de despăgubire materială, toate aceste împrejurări a cauzei au fost luate în considerație de către instanța de apel, ca circumstanțe ce atenuază răspunderea penală a inculpatului, fiind reținute și de către instanța de fond, însă prezența lor nu reduce pericolul social-sporit a faptei comise de inculpat și rolul ei prejudiciabil pentru partea vătămată.

Totodată, Colegiul penal a reținut comiterea de către inculpat a acțiunilor criminale, prin aplicarea violenței față de o persoană ce suferă de retard mental sever, fapt despre care acesta cunoștea cu certitudine, prevăzînd imposibilitatea acestuia de a se apăra.

5. Împotriva hotărîrilor menționate, avocatul Nemerenco Veaceslav în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 3 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, să se dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, inculpatul a aplicat violența fizică față de partea vătămată nu pentru al deposeda de telefonul mobil, dar pe motiv că partea vătămată a vrut să-l lovească, iar telefonul l-a luat după ce a căzut jos din buzunarul părții vătămate.

Recurentul a menționat că instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, deoarece probele administrate la cauza penală nu demonstrează vinovăția inculpatului pentru aplicarea violenței și pentru sustragerea bunului, iar dacă partea acuzării nu a contestat sentința, înseamnă că este de-acord cu calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Totodată, avocatul recurent a relatat că în privința inculpatului s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale și nu s-a luat în considerație circumstanțele atenuante.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, deoarece argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, cu respectarea prevederilor art. 75 Cod penal, ținându-se cont de toate circumstanțele cauzei.

6.1. Referință pe marginea recursului a depus și reprezentantul Direcției asistență socială și protecție a familiei, Svetlana Sandu, care deține tutela părții vătămate, prin care a relatat că prejudiciul cauzat de către inculpat a fost restituit și solicită ca acesta să nu fie pedepsit aspru.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă ca temei de recurs pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Motivul invocat de avocatul-recurent, precum că la aplicarea pedepsei nu s-a ținut cont de prevederile art. 75, 78 Cod penal, instanța de recurs îl consideră neîntemeiat.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a codului. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Astfel, Colegiul penal conchide că în speță nu persistă erori de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei, deoarece pedeapsa aplicată lui Dragot Adrian este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, instanțele de fond și de apel just au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, personalitatea celui vinovat, prezența

circumstanțelor atenuante, care nu reduce pericolul social-sporit a faptei comise de inculpat și rolul ei prejudiciabil pentru partea vătămată.

Totodată, s-a reținut faptul că inculpatul a comis o infracțiune prin aplicarea violenței față de o persoană ce suferă de retard mental sever, fapt despre care acesta cunoștea cu certitudine, prevăzând imposibilitatea acestuia de a se apăra.

Așa dar, instanța de recurs precizează că, la aplicarea pedepsei instanțele ierarhic inferioare au ținut cont de dispozițiile art. 61, 75, 76, 78 Cod penal.

Referitor la argumentul recurentului precum că, instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, Colegiul penal reține că, instanța de apel s-a expus asupra acestui motiv la examinarea apelului și corect a menționat că, deși instanța de fond a reținut în acțiunile inculpatului elementele tâlhăriei, punând la baza sentinței pronunțate probele administrate la faza urmăririi penale, care cert denotă, că în scopul sustragerii telefonului mobil el a aplicat în privința victimei Munteanu Valentin violență periculoasă pentru viață, manifestată prin cauzarea vătămarilor corporale medii constatate prin raportul de expertiză medico-legală nr. 145 "D" din 27.11.2012, ea a dat o apreciere incorectă aspectelor de drept, dispunând neîntemeiat reîncadrarea acțiunilor criminale a acestuia de la art. 188 alin. (2) lit. f) la art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, dar totodată, în lipsa apelului procurorului, Instanța de apel a fost în imposibilitate de a interveni în sentință cu agravarea situației inculpatului în propriul apel.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că, decizia recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală nu persistă în cauză, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea a recursului ordinar declarat de avocatul Veaceslav Nemerenco în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoria Glodeni din 17 decembrie 2013 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2014, pe cauza penală în privința lui Dragot Adrian, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 09 iulie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu